

نورالدین امامی خوئی

روز توب بستن

مجلس-مخفى

کردن عبا و عمامه

-۳-

مرحوم حاجی امام جمعه خوئی

دوست عزیز . سلام علیکم

از صبح خیلی زود خانم دستور داده بودند ، در بیهای خانه را محکم بسته و در پشت هر دربی دو نفر باستد از طرقی عبا و عمامه آقا را برای اینکه نتوانند از منزل خارج شوند مخفی کرده بود .

صدای جمبه شیطانی بگوش میرسد . از مجلس مرحوم بهبهانی با آقا صحبت میکنند .
علوم نیست چه گفتند و چه شنیدند ولی آقا خیلی ناراحت هستند . فوراً درشکه را حاضر کنید . خانم با گریه و التماس میخواهد مانع از حرکت آقا بشود فریاد آقا باز بان تر کی بلند است همکی را میکشند اگر قرار بکشته شدن باشد بگذارید همه با هم کشته شونم .
بعد جریان تلفن مرحوم بهبهانی و محاصره مجلس را میقرماید .

بهر ترتیب بود باتفاق مرحوم اسدالله امامی برادرم ویک مستخدم حرکت کردند .
در دو محل سر باز ها درشکه را نگه داشتند تحقیق می کنند . از طرف مستخدم با زبان تر کی را کیم معرفی می شوند . یا شاسین حاج امام جمعه یا شاسین حاج امام

جمعه، یعنی زنده باد حاج امام جمعه. فریاد سربازهای ترکزبان به این حمله بلند می‌شود مثل اینکه این جواز عبور بود با این اجازه آقا وارد مجلس می‌شوند ولی بدختانه پنج دقیقه طول نمی‌کشد که تیراندازی از هر طرف شروع می‌شود از میدان بهارستان، از مدرسه سپهسالار. چند دقیقه بعد صدای رعد آسای گلوله‌های توب‌همه جا را بلرژه انداخته و قسمتی از عمارت مجلس خراب آقایان ناچاراً به انتهای باعث می‌روند درب کوچکی که در جلو آن تیغه شده جلب توجه می‌کند با هر زحمتی بوده قسمتی از تیغه را خراب و بکوچه پشت مجلس وارد می‌شوند در ابتدا یک پیره‌زن آقایان را دعوت بمنزل خود می‌کند چون منزل او خیلی کوچک بود آنجا توقف نکرده حرکت می‌کند و بمقابل پارک امین‌الدوله می‌رسند. امین‌الدوله در جلوی درب پارک ایستاده بود و بمرحوم بهبهانی می‌گوید.

آقا کجا می‌روید این سروصدابرا برای شما هاست. کجا برویم چه بگذیم. اشکالی ندارد فعلاً تشریف بیاورید داخل باعث.

آقایان تردید دارند چاره نیست داخل می‌شوند. نزدیک ظهر است بمستخدمین دستور تهیه غذا داده می‌شود.

باخ شاه از کجا اطلاع پیدا می‌کند خدای بزرگ می‌داند. راستی راستی آن جمهه که عرض شد شیطانیست اگر شیطانی نیاشد شیطانی نمی‌کند. یک مرتبه صدای تیراندازی در خارج و داخل پارک شروع شد.

آقایان در باخ متفرق و هر یک پشت درختی و یا دیواری مخفی می‌شوند.

اولین شهید مرحوم حاج میرزا ابراهیم آقا و کیل تیریز بود. با تفاقد پدرم و برادرم در پشت درخت قطوری ایستاده. گلوله از طرف راست آمده قلب را سوراخ کرده بدمیشود آقا خدا حافظ. ترا بخدا و کسان خود را بشما می‌سپارم.

آقا می‌فرمودند چون گلوله از طرف راست آمده بود من خیال کردم خراشی بیش نیست. او رادر آغوش گرفته گفتم نگران نیاشید خبری نیست بهر ترتیب شده شما را به بیمارستان امریکائی که خیلی نزدیک باین جاست می‌رسانم یا علی یا علی یا علی سه مرتبه کلمه یاعلی را تکرار کرده چشمهای خود را بست که هنوز هم بسته. سیلا خورها و قاتلین رسیدند. خدای بزرگ بتو پناه. قنادقه تفنگ لوله تفنگ فحش نا سزا می‌بارد لباسها، عبا و عمامه، همه چیز بغارت رفت. بقدری با قنادقه تفنگ آقایان را زده بودند که خون از تمام بدن سرازیر و قادر بحرکت نبودند. در هر قدمی با لگد و هزاران ناسرا رو برو بودند.

می خواست برای انگشت را ببرد

آقا چهشد انجیر را دیگران خوردند . ذنجیر راما

با استی توجه داشت در آن موقع جنگنده ها چهار دسته بودند . دسته قراق بفرماندهی افسران روس . دسته سر باز که با تفاوت و لیمه داشت ببریز آمده بودند . دسته سوم یک عدد از جوانه های لرستان بنام میلا خوری . و چهار مجاهدین و مشروطه خواهان . در هر درشکه پنج نفر را سوار کرد و بودند یک سر باز پهلوی درشکه چی و روی هر رکابی هم یک نفر . این کاروان با این وضع از پارک امین الدوله حرکت کرد درین راه چشم یکی از آنها بانگشت فیروزه پدرم افتاده بود ولی بعلت رفتن خون زیاد از بدن و چسبیدن انگشت را نتوانسته بود انگشت را بیرون بیاورد چه اشکالی دارد با سر نیزه انگشت را می شود قطع کرد فریاد آقا بلند می شود اگر می خواهی بکشی مرا بکش و اگر انگشت را می خواهی بخودم بگو . انگشت را داده بودید درب باغ شاه چند نفر یک مرتبه حمله کرده می خواستند همانجا کار آقا را تمام بکنند ! بعداً معلوم شده بود دستور مخصوص داشته اند . خدای بزرگ غریق رحمتش بفرماید حشمت الدوله والا تباردا . آنمرحوم خودش را برای آقا انداخته و مانع از کشته شدن می شود .

شیخ الرئیس قاجار

آقایان را دسته جمعی وارد چادری

می کنند که شاهزاده شیخ الرئیس ذنجیر به
گردن در چادر بوده خطاب به آقا می کنند
و میگوید : آقا چه شد انجیر را دیگران
خوردندو ذنجیر را ما پدرم می فرمایند
شاهزاده مقدر الهی است . تا پریشان نشود
کار بسامان نرسد .

حاجی ناصر السلطنه وارد چادر

می شود . دوست عزیز حاجی ناصر السلطنه
قرزند ارشد مرحوم حاج نظام العلماء
است آنمرحوم شش فرزند ذکور داشت .
انشاء الله اگر عمری باقی بود جدا گانه

دریک نامه مفصل این خانواده عالی مقام را و آشنائی با خانواده ما و خدماتیکه بمردم آذربایجان کردند و غارت منزل آنمرحوم را عرض خواهم کرد . ورود مرحوم حاج ناصر السلطنه بجادر با آوردن قهوه مصادف بود .

پدرم اشاره می کنند که قهوه نخوردند . نمی دانم قهوه قجری شنیده اید معلوم شد محمد علی میرزا خیال داشت یکمرتبه بدون آنکه بداند این آقایان چه کسانی و چند نفر هستند و بقول خودش شیعه کدام است و سنی کدام خود را راحت کنند آقا مستخدم بصدای بلند و حالت عصبانی می فرماید . ما را زنجیر می کنند و در زیر زنجیر پذیرایی بروید بیرون کسی قهوه نمی خورد می فرمودند مرحوم طباطبائی متوجه نشدند خواستند از قهوه بخورند من فنجان قهوه را گرفته بدور انداختم .

امیر بهادر جنگک به چادر وارد شد . امیر بهادر مردی خیلی ساده و در عین حال خیلی مذهبی بود من شخصاً امیر بهادر را خادم میدانم و اگر کاری کرده بعلت علاقه زیاد به محمد علی میرزا و یا سادگی خودش بود . تا امیر بهادر آقایان را با آن وضع بی لباس سر بر هنر پای بر هنر بدن خونین سرشکسته می بینند فریادش بلند می شود بی دین ها مگر شما مسلمان نیستید اینها پیشوای مذهبی ما هستند پدرم را در آغوش گرفته و با صدای بلند گریه می کنند . مستخدم خود را فرستاده که برای پدرم لباس بیاورد آقا خواهش می کنند که چند نفر بفرستند و برای همه آقایان از خانه های خودشان لباس بیاورند می -- خواهند مستشار الدوله را از چادر بیرون ببرند پدرم او را به آغوش خود گرفته فریاد می کند همه ما هر کجا قرار است برویم با هم برویم .

از جهانگیر خان ملک المتكلمين خبری نیست کجا رفته اند یا کجا بردند ؟

بقیه در شماره بعد

